

Varför har Gud blivit människa?, får vi fråga oss själva gång på gång under jultiden, när vi begrundar inkarnationens mysterium i alla dess aspekter. Ett helgon vågade till och med svara så här: ”för att han ville ha en mor”. Gud är i sin treeniga verklighet inte i behov av någon eller någonting. Han är det fullkomliga glädjen i sig själv. Fadern och Sonen lever i en ständig relation och dialog, där all kärlek har sin urkälla. Men så stor är denna kärlek att den svämmar övar och strömmar ut – eller som Wilfrid Stinissen sade: ”Gud läcker!” Därför blir Gud människa med oss. Därför vill han också ha en mor, som är och förblir jungfru när hon får föda honom. Därför blir Jungfru Maria Guds Moder och den människa som står Jesus allra närmast under hans liv på jorden. Därför skall hon också få del av påskens fullhet före alla andra människor, när hon upptas med kropp och själ till den eviga härligheten. I allt detta är och förblir hon alltid ett hoppets tecken för oss, svaga människor. I henne har Jesus visat oss vad frälsning innebär och vad han också vill ge oss del av. Som någon kanske lite alltför alldagligt sade är hon en slags ”provkanin” på vad Jesus vill göra med oss alla.

När Gud föds till vår värld, kommer han med sin fred och rättfärdighet, med sin barmhärtighet och försoning. Gud blir människa för att vår värld skall bli mer mänsklig genom honom. Gång på gång ser vi att vi människor inte klarar av det på egen hand. Bara den Gud som själv blivit människa kan göra vår värld helt och fullt mänskligt. Krig och orättvisor, ondska och fiendskap frodas, om vi inte vill låta honom som är Fredens furste undervisa och leda oss. Idag vill vi därför tillsammans med henne som fick bli Guds Moder be om fred på vår jord, ja, vi vill bönfälla Herren att göra slut på krigets fasansfulla verklighet. Det är ingen tillfällighet att denna bönedag för fred, som påvarna ser som så ytterst viktig, äger rum just på årets första dag som samtidigt är vigd till Maria, Guds Moders ära. I Jungfru Maria ser vi den första spirande frukten av den frälsning som Jesus har kommit för att ge åt allt och alla. Hon fick redan i förskott del av den fulla frälsningen, som Jesus sedan vill sprida till hela vår värld. Som den Obefläckade är hon från första början av sin existens befriad från allt vad synd heter. Just därför är hon en urbild för en värld där fred och rättfärdighet, barmhärtighet och försoning råder. Just därför kan hon också lära oss att hålla ut i bön för fred på vår jord.

”Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det” (Luk 2:19). I dessa ord får vi en beskrivning av vad bönen innebär. Vi öppnar vårt hjärta för Gud och för allt vad han vill säga oss och göra med oss, och sedan begrundar och betraktar vi detta i tystnad och vördnad. Jungfru Maria är urbilden för den bedjande och kontemplativa människan. Därför kan hon också hjälpa oss att ta till oss Gud och

hans budskap och sedan begrunda vad det innebär och vad Gud vill med oss. I den andra läsningen får vi ytterligare insikt i vad bönen är. ”Eftersom ni är söner, har Gud sänt sin Sons ande in i vårt hjärta, och den ropar: ’Abba! Fader!’” (Gal 4:6). Vår förening med Jesus är så djup att vi har fått del av hans ande som hela tiden hjälper oss att be till hans och vår Fader. Det finns bön i vårt hjärta. Genom dopet är vi Herrens tempel, där Treenigheten bor som i sitt eget hem. Vi kan alltid ansluta oss till Sonen som ber till sin Fader i Andens kraft inom oss. Vi har som kyrkofäderna säger blivit söner i Sonen. Vi är barn till den barmhärtige Fadern, som i Jesus vill ge oss allt det vi ber om. Idag ber vi om fred på vår jord. Jungfru Maria kan hjälpa oss att öppna vårt hjärta och begrunda detta i inre tystnad och öppenhet för Anden som ropar inom oss.

I bönen efter kommunionen står det att Jungfru Maria är både ”moder till din Son och till din Kyrka”. Maria är både Guds, Kyrkans och vår egen mor. Vem kan väl bättre än hon hjälpa oss att hålla ut i bön för fred under hela denna dag? Hon som också är barmhärtighetens moder lider med alla som plågas av krig och förtryck. Därför tar så många sin tillflykt till henne i sin nöd. Också vi i det till synes fridfulla Sverige måste väckas ur vår självgoda slummer och bli mer ivriga i bönen för fred och göra allt vad vi kan för fredens sak. Vi behöver verkligen Guds Moders hjälp för att inte fastna i vår bekvämlighet och själviskhet. När våra bröder och systrar i Syrien och på andra ställen dödas, såras och torteras, måste vi lida med dem, be för dem, bönfalla om fred för deras skull. Vi är ju alla barn till samme Fader, som har skapat oss alla till sin avbild. Vi får inte finna oss i att vissa utsätts för krigets fasor, medan vi bara undrar vad vi skall hitta på för tidsfördriv för att inte ha det tråkigt en enda liten stund. Det är just då vi måste vakna och se att tiden kan fyllas med bön för fred. Därför vänder vi idag vår blick till Maria som vi också vördar som fredens Drottning.

Påven Franciskus vädjar i sitt årliga fredsbudskap om vår medverkan. Vi får inte göra den helige fadern besviken. Han litar på oss och vår villighet att be för freden på jorden. Idag vänder vi oss till henne som påven kallar ”en ikon av den Gudomliga barmhärtigheten”. I Jungfru Marias närhet kommer vi Gud närmare, under hennes beskydd får vi erfara Guds närhet och barmhärtighet. Genom hennes förbön får vi kraft att i vår tur be och verka för fred på vår jord. Låt oss därför börja detta åt tillsammans med Maria, Guds Moder, som kan hjälpa oss alla, så att det inte bara blir ett gott nytt år, utan ett bättre nytt år, inte minst för alla som nu lider av krigets fasor. Det är vår skyldighet som deras bröder och systrar och som Guds barn att vi tar vårt ansvar för dem som lider och är så plågade genom att be för fred på vår jord.